

Sygn. akt II K 165/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Jachniewicz

Protokolant: Katarzyna Tymińska

W obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Gdańsk-Śródmieście Aleksandry N.

po rozpoznaniu w dniach 21 kwietnia 2017r., 9 czerwca 2017r. na rozprawie sprawy:

P. S., syna K. i B. z domu P., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 listopada 2016r. w G. wbrew obowiązującym przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 19.09.2005r. z późn. zmianami) posiadał susz roślinny stanowiący ziele konopi innych niż włókniste:

- o łącznej masie netto 1001 g co stanowi 1001 porcji handlowych środka odurzającego

- o łącznej masie netto 1003 g co stanowi od 1003 porcji handlowych środka odurzającego

nadto posiadał substancję w postaci proszku barwy białej zawierającej amfetaminę w postaci soli:

- o łącznej masie netto 630,63 g co stanowi od (...) do 7882 porcji handlowych środka psychotropowego (po wysuszeniu 477,21 g netto co stanowi 477 porcji handlowych)

- o łącznej masie netto 991,59 g co stanowi od (...) do 12394 porcji handlowych środka psychotropowego (po wysuszeniu 940,93 g netto co stanowi 940 porcji handlowych) co stanowi znaczną ilość środka odurzającego i psychotropowego, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.06.2010 do 15.06.2013 r. kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 07.07.2009r. w sprawie II K 469/08 za przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego P. S. uznaje za winnego popełnienia przestępstwa zarzucanego mu w akcie oskarżenia, z tym ustaleniem, że z posiadanej przez oskarżonego amfetaminy o masie 477,21 g można sporządzić nie mniej niż 477 porcji handlowych, a z amfetaminy o masie 940,93 g można sporządzić nie mniej niż 940 porcji handlowych, przestępstwo to kwalifikuje z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to, na mocy art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 19 listopada 2016 roku do dnia 9 czerwca 2017 roku;

3. Na mocy art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek środków odurzających opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/118/17/N na k.180 zarządzając ich zniszczenie;

4. Na mocy art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nakłada na oskarżonego obowiązek zapłaty nawiazki w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...) w W., ul. (...), (...)-(...) W.;

5. na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego P. S. kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 1484,41 zł (tysiąc czterysta osiemdziesiąt cztery złote 41/100), w tym opłatą w kwocie 400 (czterysta) złotych.

Sygnatura akt II K 165/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 listopada 2016 r. funkcjonariusze Wydziału do walki z Przestępczością Narkotykową Komendy Wojewódzkiej Policji w G. weszli w posiadanie informacji, że na terenie parkingu mieszczącego się przy skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...) w G. znajduje się pojazd marki A. (...) koloru ciemnego o numerze rejestracyjnym (...) 500, wewnątrz którego miały znajdować się środki odurzające oraz substancje psychotropowe. W związku z tym, funkcjonariusze Policji podjęli obserwację miejsca parkowania tego pojazdu, celem zweryfikowania posiadanej informacji. O godzinie 15:45, do przedmiotowego pojazdu podszedł P. S.. Oskarżony otworzył tylną klapę bagażnika, wyjął z wnętrza pojazdu torbę koloru czarnego i zamknął bagażnik. Następnie udał się w kierunku budynków mieszkalnych. Funkcjonariusze Policji dokonali wówczas ujęcia i zatrzymania P. S.. Przedmiotowy samochód stanowił własność oskarżonego.

Dowód: protokół zatrzymania osoby (k. 3-4), zeznania świadka P. G. (k. 35-37), zeznania świadka P. W. (k. 40-42), zeznania świadka Ł. M. (k. 52v), wyjaśnienia P. S. (k. 98, k. 106, k. 178-179, k. 373).

W trakcie przeszukania oskarżonego jego odzieży i podręcznych przedmiotów, P. S. wydał dobrowolnie funkcjonariuszom Policji między innymi torbę sportową barwy czarnej z czerwonymi przeszyciami, w którego znajdował się: foliowy worek przezroczysty zgrzany termicznie z zawartością suszu roślinnego o barwie brunatno-zielonej, który został następnie zapakowany do koperty bezpiecznej nr (...); foliowy worek przezroczysty zgrzany termicznie z zawartością substancji o konsystencji pasty barwy brunatno-bordowej, który został następnie zapakowany do koperty bezpiecznej nr (...); foliowa siatka przezroczysta z zawartością substancji sypkiej barwy białej, która została następnie zapakowana do koperty bezpiecznej nr (...).

Dowód: protokół przeszukania osoby jej odzieży i podręcznych przedmiotów (k. 6-8, k. 10), zeznania świadka P. G. (k. 35-37), zeznania świadka P. W. (k. 40-42), zeznania świadka Ł. M. (k. 52v), wyjaśnienia P. S. (k. 98, k. 106, k. 178-179, k. 373).

Następnie, w obecności P. S., funkcjonariusze Policji dokonali przeszukania pojazdu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) 500. W trakcie tej czynności znaleziono: w bagażniku pojazdu - susz roślinny koloru zielonego, zapakowany do worka foliowego zgrzanego termicznie; całość została następnie zapakowana do koperty bezpiecznej nr (...); w bagażniku pojazdu: - worek foliowy z napisem (...) z zawartością reklamówki koloru białego, wewnątrz której znajdowały się cztery małe woreczki foliowe z zamknięciem strunowym z zawartością substancji sypkiej częściowo zbrylonej koloru białego oraz jeden woreczek foliowy z zamknięciem strunowym o wielkości formatu A5 z zawartością zbrylonej substancji koloru białego; całość została następnie zapakowana do koperty bezpiecznej nr PP 1539972; w schowku wewnątrz pojazdu – dokumenty pojazdu marki A., które zostały następnie zabezpieczone do koperty papierowej.

Dowód: protokół przeszukania pojazdu (k. 11-14, k. 29), zeznania świadka P. G. (k. 35-37), zeznania świadka P. W. (k. 40-42), zeznania świadka Ł. M. (k. 52v), wyjaśnienia P. S. (k. 98, k. 106, k. 178-179, k. 373).

Funkcjonariusze Policji, w dniu 19 listopada 2016 r. dokonali zatrzymania pojazdu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) 500, VIN (...). **Dowód:** protokół zatrzymania rzeczy (k. 30-34)

Susz roślinny barwy zielono-brunatnej (w postaci kwiatostanów), o masie netto 1001 g, umieszczony w trzech workach foliowych ze zgrzanymi brzegami i bezpiecznej kopercie numer (...) - stanowi ziele konopi innych niż włókniste. Ziele konopi o masie 1001 g może stanowić 1001 porcji handlowych narkotyku. Susz roślinny barwy zielono-brunatnej (w postaci kwiatostanów), o masie netto 1003 g, umieszczony w trzech workach foliowych ze zgrzanymi brzegami i bezpiecznej kopercie numer (...) - stanowi ziele konopi innych niż włókniste. Ziele konopi o masie 1003 g może stanowić 1003 porcji handlowych narkotyku. Według ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ziele konopi innych niż włókniste zaliczane jest do środków odurzających grupy I-N i IV-N.

Wilgotna substancja w postaci proszku barwy białej o masie netto 630,63 g umieszczona w woreczkach foliowych i bezpiecznej kopercie numer (...) została poddana suszeniu w temperaturze pokojowej. Wyszuszonej substancji o masie netto 477,21 g zawierała amfetaminę w postaci soli (siarczanu). Zgodnie z nowymi danymi z publikacji naukowych, substancja zawierająca amfetaminę o masie 1,00 g może stanowić jedną porcję handlową narkotyku. W związku z tym, wysuszona substancja o masie netto 477,21 g, zawierająca amfetaminę w postaci soli, może stanowić 477 porcji handlowych narkotyku.

Wilgotna substancja w postaci proszku barwy różowej o masie netto 991,59 g umieszczona w woreczku foliowym ze zgrzanymi brzegami i bezpiecznej kopercie numer (...) została poddana suszeniu w temperaturze pokojowej. Wyszuszonej substancji o masie netto 940,93 g zawierała amfetaminę w postaci soli (siarczanu). Zgodnie z nowymi danymi z publikacji naukowych, substancja zawierająca amfetaminę o masie 1,00 g może stanowić jedną porcję handlową narkotyku. W związku z tym, wysuszona substancja o masie netto 940,93 g, zawierająca amfetaminę w postaci soli, może stanowić 940 porcji handlowych narkotyku.

Według ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, amfetamina i jej sole zaliczana jest do substancji psychotropowych grupy II-P.

Substancja w postaci kryształków barwy białej o łącznej masie 516,57 g, umieszczona była w czterech woreczkach foliowych z zamknięciem strunowym, umieszczonych w siatce foliowej znajdującej się w foliopaku z barwnym nadrukiem o treści (...) i bezpiecznej kopercie numer PP 1539972. W dostarczonej do badań substancji, znajdującej się w jednym z woreczków, o masie netto 4,95 g – nie stwierdzono obecności środków odurzających ani substancji psychotropowych kontrolowanych ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. W dostarczonej do badań substancji, znajdującej się w trzech pozostałych trzech woreczkach (o masie netto kolejno: 491,88g, 9,94g i 9,80g) nie stwierdzono obecności środków odurzających ani substancji psychotropowych kontrolowanych ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W substancji w postaci kryształków barwy różowej o masie netto 5,01 g, znajdującej się w woreczku foliowym z zamknięciem strunowym, umieszczonym w siatce foliowej znajdującej się w foliopaku z barwnym nadrukiem o treści (...) i bezpiecznej kopercie numer PP 1539972 – nie stwierdzono obecności środków odurzających ani substancji psychotropowych kontrolowanych ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Dowód: opinia z zakresu badań chemicznych z dnia 3 lutego 2017 r. (k. 170-176).

Biegli z zakresu psychiatrii zgodnie stwierdzili, że P. S. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Oskarżony zdradza cechy nieprawidłowej osobowości i uzależnienia od substancji psychoaktywnych. Wyżej wymienione zaburzenia nie wywierają wpływu na ocenę poczytalności oskarżonego w aktualnej sprawie. W ocenie biegłych z materiały z akt sprawy, jak i wywiadu od oskarżonego nie wynika, aby w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu działał on w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych czy zaburzeń świadomości. Funkcje intelektualne P. S., kształtujące się w granicach normy, pozwalają mu przewidywać skutki własnego postępowania, jakie są przedmiotem obecnej sprawy karnej. Oskarżony zna podstawowe normy moralno-etyczne i prawidłowo je rozumie.

W inkryminowanym czasie nie występowały też inne zakłócenia czynności psychicznych, które w odniesieniu do zarzucanego mu czynu znosiły lub ograniczały w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Biegli z zakresu psychiatrii zgodnie stwierdzili, że w inkryminowanym czasie i w odniesieniu do zarzucanego czynu, P. S. nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W aktualnym stanie psychicznym oskarżony może uczestniczyć w postępowaniu; stan psychiczny pozwala mu na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Zdaniem biegłych wskazane jest podjęcie psychoterapii uzależnienia.

Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 20 maja 2017 r. (k. 365-367).

P. S., przesłuchany w charakterze podejrzanego, w dniu 21 listopada 2016 r., przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz odmówił składania wyjaśnień. P. S. wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze.

Vide: wyjaśnienia P. S. (k. 98).

P. S., przesłuchany w toku posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania, w dniu 22 listopada 2016 r., oświadczył, że rozumie zarzut oraz odmówił składania wyjaśnień. P. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oświadczył, że nie odpowie na pytanie, skąd miał te narkotyki. Wskazał, że na pytanie co chciał z nimi zrobić nie odpowie; a jakby powiedział, że na własny użytek, to byłoby to bez sensu. P. S. wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze.

Vide: wyjaśnienia P. S. (k. 106).

P. S., przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, w dniu 3 lutego 2017 r., złożył dodatkowe wyjaśnienia na okoliczność władztwa nad pojazdem marki A..

Vide: wyjaśnienia P. S. (k. 178-179).

P. S., przesłuchany w toku postępowania sądowego, w dniu 9 czerwca 2017 r., przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia P. S. (k. 373).

P. S. był uprzednio wielokrotnie karany sądownie, w tym:

- w sprawie II K 469/08 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii; za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
- w sprawie II K 603/06 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
- w sprawie II K 325/13 Sądu Rejonowego w Sopocie za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oskarżony, przypisanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.06.2010 do 15.06.2013 r. kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 07.07.2009r. w sprawie II K 469/08 za przestępstwo podobne.

Dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 7 lipca 2009 r., sygnatura akt II K 469/08 (k. 155-157),

odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 28 sierpnia 2009 r., sygnatura akt II K 113/09 (k. 158-160),

odpis wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 20 listopada 2006 r., sygnatura akt II K 603/06 (k. 161-166v),

informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 263-265).

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie zgromadzonej dokumentacji, zeznań świadków oraz sporządzonych opinii. Znaczenie należało również przypisać wyjaśnieniom oskarżonego, który konsekwentnie przyznawał się o popełnienia zarzucanego mu czynu.

Nie budziły wątpliwości Sądu zeznania świadków – funkcjonariuszy Policji, albowiem, pozostawały one ze sobą w zgodzie i korespondowały ze zgromadzoną dokumentacją. Zeznania świadków były spójne i konsekwentne. Stanowiły one obiektywną relację z dnia służby oraz podjętych czynności. W związku z tym zasługiwały one na uwzględnienie. Podkreślenia wymaga, iż w toku przesłuchania Ł. M. (k. 52v) - świadek zwrócił uwagę, iż w spisie i opisie rzeczy dołączonym do protokołu przeszukania osoby jej odzieży i podręcznych przedmiotów (k. 10), w punkcie 4. (czwartym) błędnie oznaczono numer bezpiecznej koperty. W miejsce zapisu (...) winno znaleźć się (...). Wobec faktu, iż w/w osoba sporządziła rzeczony dokument, brak było podstaw do kwestionowania zeznań w tym zakresie.

Wątpliwości Sądu nie budziła opinia sądowo-psychiatryczna o oskarżonym. Została ona sporządzona przez doświadczonych biegłych. Wnioski z opinii są jasne i czytelne.

Z tych samych powodów na uwzględnienie zasługiwała opinia z zakresu badań chemicznych. Podkreślenia wymaga, iż wnioski zawarte w tej opinii nie były kwestionowane w toku postępowania.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął pod uwagę dokumenty zgromadzone w aktach sprawy i ujawnione na rozprawie. Nie budziły one wątpliwości co do autentyczności, nie były także kwestionowane przez strony. W tym miejscu należy wskazać, iż wobec treści zeznań świadka Ł. M., który wskazał na omyłkę pisarską w spisie i opisie rzeczy dołączonym do protokołu przeszukania osoby jej odzieży i podręcznych przedmiotów – co do oznaczenia numeru koperty bezpiecznej – oparto się na relacji w/w osoby.

Mając na uwadze powyższe, Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd uwzględnił twierdzenia P. S. co do władztwa nad rzeczonym samochodem marki A. (k. 178-179), albowiem oskarżony ze szczegółami przedstawił okoliczności związane z faktem nabycia tego pojazdu. Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania sądowego, Sąd nie znalazł wyraźnych podstaw do kwestionowania wyjaśnień w części dotyczącej wskazania, iż posiadane przez oskarżonego narkotyki stanowiły w istocie własność innej osoby, choć można mieć co do tej kwestii wątpliwości, a wyjaśnienia oskarżonego mogą być wyrazem przyjętej przez niego linii obrony. Należy w tym miejscu wskazać, iż na gruncie art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nie jest wymagane, aby sprawca był właścicielem środków odurzających lub substancji psychotropowych. Penalizowane jest samo posiadanie, które jest stanem faktycznym - bez odwoływania się do konstrukcji cywilistycznej.

Sąd uznał oskarżonego P. S. za winnego popełnienia przestępstwa zarzucanego mu w akcie oskarżenia, z tym ustaleniem, że z posiadanej przez oskarżonego amfetaminy o masie 477,21 g można sporządzić nie mniej niż 477 porcji handlowych, a z amfetaminy o masie 940,93 g można sporządzić nie mniej niż 940 porcji handlowych. Powyższe doprecyzowanie wynikało wprost z treści opinii biegłego z zakresu badań chemicznych.

Zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, podlega karze, kto wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe. Jednocześnie, w ustępie 2, ustawodawca

przewidział surowszą odpowiedzialność karną, jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa powyżej, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Należy wskazać, iż środek odurzający, to każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie środków odurzających stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy (zob. art. 4 pkt 26 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii). Substancja psychotropowa to każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie substancji psychotropowych, stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy (zob. art. 4 pkt 25 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii). Wyrażenie „wbrew przepisom ustawy” należy natomiast interpretować w kontekście art. 34 oraz art. 42 w/w ustawy. W orzecnictwie wskazuje się, iż na podstawie powołanego przepisu karalny jest każdy wypadek posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej "wbrew przepisom ustawy", a więc w celu dalszej sprzedaży lub udzielenia ich innej osobie, jak i w celu samodzielnego zażycia - czy to za jakiś czas czy niezwłocznie, jeżeli sprawca posiada środek odurzający lub substancję psychotropową w ilości pozwalającej na co najmniej jednorazowe użycie, w dawce dla nich charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2009 r., I KZP 22/09, OSNKW 2009/12/103). Posiadanie środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu jest każde władanie takim środkiem lub substancją (zob. uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 27 stycznia 2011 r., I KZP 24/10, LEX nr 686664). Narkotyk będący przedmiotem przestępstwa z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii musi spełniać nie tylko kryterium przynależności grupowej do związków wymienionych w załącznikach do tego aktu prawnego, ale również kryterium ilościowe pozwalające na jednorazowe użycie w celu osiągnięcia choćby potencjalnego efektu odurzenia lub innego charakterystycznego dla działania substancji psychotropowej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2010 r., IV KK 432/09, LEX nr 583908; por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2010 r., II KK 289/08, LEX nr 570140). W rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii za znaczną ilość należy uznać taką ilość środków odurzających lub psychotropowych, która jednorazowo mogłaby zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 lutego 2013 r., II AKa 401/12, LEX nr 1286674, por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 września 2013 r., II AKa 141/13, LEX nr 1378751, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84). Dodać trzeba, że ustalone substancje stanowiły odpowiednio środek odurzający, a także substancję psychotropową w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przedmiotowy susz stanowił susz roślin konopi innych niż włókniste, co z kolei jako konopi ziele jest zaliczane do środków odurzających grup I-N i IV-N – według załącznika nr 1 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii; amfetamina i jej sole zaliczana jest zaś do substancji psychotropowych grupy II-P – według załącznika nr 1 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Zgodnie z art. 64 § 1 k.k., jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W tym miejscu wskazać należy, że Sąd, omyłkowo, precyzując ilość porcji konsumpcyjnych narkotyku w punkcie I wyroku i ponownie wskazując kwalifikację prawną czynu, omyłkowo, przez przeoczenie pominął wyżej wspomniany art. 64 § 1 k.k. Oczywiście jest, że oskarżony działał w warunkach recydywy, na co wskazują ustalenia stanu faktycznego. Wskazać także należy, że Sąd orzekając uznał oskarżonego „za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu”, a odmienne ustalenie dotyczyło tylko sprecyzowania ilości środków konsumpcyjnych posiadanych przez oskarżonego. Powyższa omyłka może zostać skorygowana przez Sąd wyższej instancji.

Czyn oskarżonego P. S. uznać należy za zawiniony. Sąd nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż w czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu, zachodziła jakakolwiek okoliczność wyłączająca jego kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę P. S., co wynika wprost z treści opinii sądowo-psychiatrycznej. Oskarżony miał świadomość, iż w należącym do niego samochodzie przechowywane są narkotyki. Powyższe wynika wprost z treści jego wyjaśnień. Nie było także wątpliwości co do tego, iż P. S. wiedział, że w wyjętej z bagażnika tego pojazdu torbie również znajdują się narkotyki. Oskarżony zdawał sobie sprawę, że

zachowanie w opisanym kształcie jest karane, albowiem był uprzednio karany za przestępstwo podobne. Powyższe pozwala uczynić P. S. zarzut, że dopuszczając się przedmiotowego czynu zachował się niewłaściwie. Oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim. Stopień zawinienia należało zatem uznać za znaczny.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego P. S., Sąd miał na uwadze okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k.k. Zdaniem Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu należało ocenić jako znaczny, z uwagi na ilość posiadanych przez oskarżonego środków odurzających, które z całą pewnością nie mogły być przeznaczone na jego wyłączny użytek, ale zapewne miał podlegać dalszej dystrybucji. Sąd miał także na względzie, że oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim, będąc w pełni świadomym, iż posiadanie narkotyków jest nielegalne, a także to, że oskarżony działał w warunkach recydywy. Nie można było także tracić z pola widzenia, iż oskarżony posiadał dwa rodzaje zabronionej substancji, to jest środek odurzający w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste, jak i substancję psychotropową w postaci amfetaminy (jej soli). Szczególnie negatywnie należało ocenić posiadanie drugiej z wymienionych substancji.

Ustalając wymiar kary, w ramach przewidzianego przez ustawodawcę zagrożenia – przy uwzględnieniu treści art. 64 § 1 k.k. - Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 § 1 i 2 k. k. Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował działanie w zamiarze bezpośrednim, posiadanie dwóch rodzajów zakazanej substancji o znacznej wadze. Na niekorzyść oskarżonego przemawiała także jego uprzednia wielokrotna karalność, w tym za przestępstwo podobne i działanie w warunkach recydywy, przy uwzględnieniu, że już wcześniej był karany za przestępstwo podobne w warunkach art. 64 § 1 k.k. W związku z tym, Sąd uznał, że kara 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości, nie przekracza stopnia winy, a także czyni zadość celom w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Wymierzona kara pozbawienia wolności niewątpliwie będzie akcentowała jej wychowawczą rolę, co ma na celu uświadomienie oskarżonemu naganności jego postępowania i wzbudzenie w nim refleksji o konieczności przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kary tej nie można uznać za nadmiernie surową w świetle okoliczności sprawy i tego, że przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożone jest karą do 10 lat pozbawienia wolności. Wcześniej wymierzone oskarżonemu niższe kary pozbawienia wolności za takie same czyny nie wywarły odpowiedniego skutku wobec oskarżonego, skoro ponownie popełnił przestępstwo podobne.

W punkcie II. sentencji wyroku, na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 19 listopada 2016 roku do dnia 9 czerwca 2017 roku, a zatem do dnia wyrokowania.

W punkcie III. sentencji wyroku, na mocy art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek środków odurzających opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/118/17/N na k.180 zarządzając ich zniszczenie. Przepadek przedmiotów służy realizacji – funkcji prewencyjnej, przez uświadomienie nieopłacalności wkraczania na drogę przestępstwa w związku z odebraniem uzyskanych z niej "owoców"; – funkcji represyjnej, znajdującej wyraz w dolegliwości o charakterze ekonomicznym.

W punkcie IV. sentencji wyroku, na mocy art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nałożono na oskarżonego obowiązek zapłaty nawiazki w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Stowarzyszenia (...) w W., ul. (...), (...)-(...) W., uznając iż kwota ta jest adekwatna do możliwości majątkowych oskarżonego, pozbawionego obecnie wolności i wagi popełnionego przestępstwa. Oskarżony posiada wykształcenie podstawowe – ukończył kurs malarza; zajmował się pracami budowlanymi. Oskarżony jest kawalerem, nie posiada potomstwa. Przed osadzeniem pracował przy montażu powieszanych sufitów; zarabiał ponad 2000 zł miesięcznie. Nie posiadał majątku. Nawiazka ma na celu zwiększenie wychowawczego oddziaływania zapadłego orzeczenia.

W punkcie V. sentencji wyroku na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. obciążono oskarżonego P. S. kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 1484,41 zł (tysiąc czterysta osiemdziesiąt cztery złote 41/100), w tym opłatą w kwocie 400 (czterysta) złotych. Sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony jest osobą zdrową, zdolną do pracy zarobkowej.